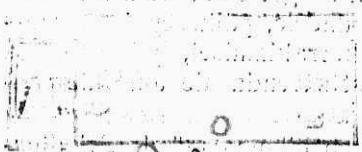
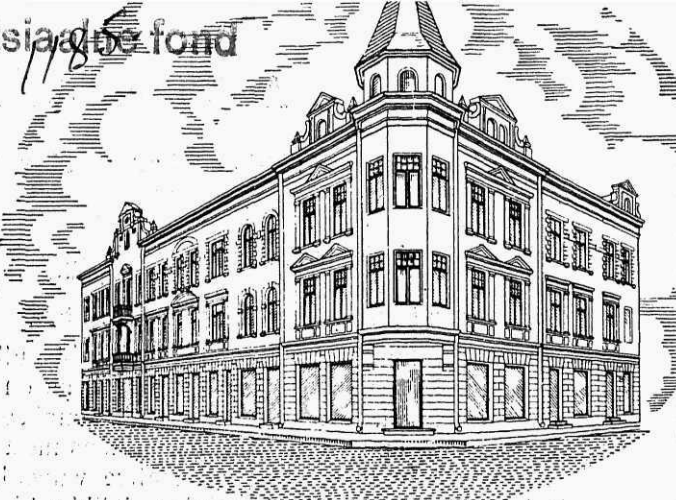

KINDLUSTUSSELTS „EESTI“ omandas vilenda maja.

Läinud aasta lõpul omandas selts Sakala Panga likvidatsioonivalitsuselt 3-kordse kivimaja, milline asub Viljandis, Lossi t. 22. Ostud kinnisvara on seltsil arvult viies.

Kindlustusselts „Eesti“ poolt omandatud endine Sakala Panga maja Viljandis.

SP, 249

Ar 935P
Eesti

2454

L. 3. 275-
1935

EESTI KINDLUSTUS

**KINDLUSTUSSELTS „EESTI“
AJAKIRI**

Aeg kohustab.

Laiaulatuslikud ühiskondlikud probleemid on praegu haarava-
maiks päevaküsimusiks. Eesti rahvastervik ja üksikute rahvaühikute
crinevate huvide painutamine selle ühise kõrgeima eesmärgi teenis-
tusse, vastuolude tasandamine ja kogu rahva elujärje ning heaolu
tõstmine — need on ülesanded, mille täitmise vajaduse aeg ise tun-
givamalt kui kunagi varemini ette kirjutab.

Meile, kindlustusmeestele, on ühiskondlikud probleemid kõige
lähedamad, kuna kogu kindlustustegevus on läbi põimitud sotsiaal-
sest elemendist. Kui kindlustust nimetatakse teatud mõttes kaubaks,
siis pole see ometi kaup tavalises kitsas mõttes, vaid ühiskonnale hä-
davajalik kõrgeväärtuslik endakaitse vahend. Meie, kindlustusme-
hed, müüme ühiskonna heaolule vajalikku kõrget elustandardit, kind-
lustustunnet, kaitset kodudele ja perekondadele, päikesepaistet vaes-
lastele, ettenägelikkust majandusolude korraldamisel, julgustust ja
elurõõmu oma iseseisvust ja rippumatust süvendavale tõusvale rah-
vustervikule.

Üksik ei suuda palju, hulk aga paneb liikuma mäed. Kindlus-
tus on oma olemuselt sotsiaalne, ühiskondlik nähtus ning baseerub
hulkade koostööl. Kindlustus nõuab seega hulkade osavõttu, hulkade
arusaamist selle vajalikkusest. Kui rahvas tekib haruldane huvi ühis-
kondlikkude probleemide vastu, kui tõuseb arusaamine ühiskonna
tähtsusest üksiku suhtes, siis on selline olukord ka soodsaks eeldu-
seks kindlustuseidee levikuks. Et neid eeldusi kasustada, peab kind-
lustusmees tundma hulkade meeoleolu, soove ja kaldrvusi ning neile
teadmistelega baseerudes pakkuma kindlustust rahvale viisil ja ula-
tuses, mis teda rahuldab. Kindlustusmehel tuleb teenida ühiskonda
nii, et jääks järgi rahuldustunne nii teenitavale kui ka teenivale en-
dale. Ka ühiskonnas, nagu igal muul alalgi, valitsevad omad seadu-
sed, mida kindlustusmees peab tundma õppima. Ühiskonnaelu näh-
tusi valitsevad seadused on sageli raskesti tuntavad, kuid nad on
siiski olemas ning nende tundmine ja kasustamine võib suurt kasu
tuua kindlustusmehele kui töömehele suurel ühiskondlikul tööväljal.

Paranemise tuuled puhuvad praegu kõigil aladel üle meie väi-
kese kodumaa. Tõmmakem purjed üles ning andkem täiskäik! Uuel
aastal iga kodu ning iga isik kindlustuskaitse alla!

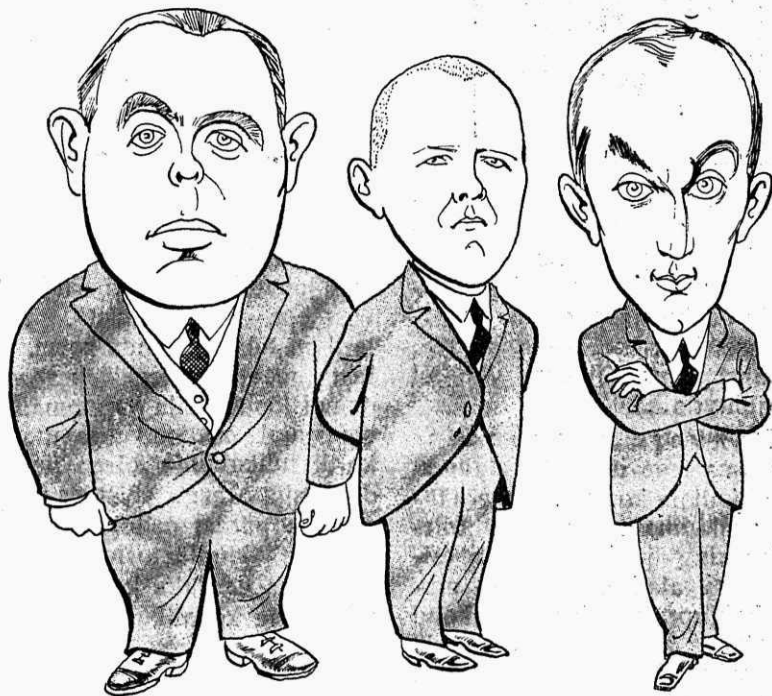
Kolm juubilari.

Seltsi Tallinna, Rakvere ja Petseri osakonnad 10 a. töötanud.

Eelmise numbril ilmumisest saadik kuni siiani on ametlikult täitunud 10 aastat Tallinna, Rakvere ja Petseri osakondade tegevuse avamisest. Kuna üksikasjalised andmed juubilarosakonda-

Tallinna osakond on oma läbikäikudelt seltsi peres suurim. Seda muidugi peale kõige muu juba pealinna prestiiži pärast. Sama laiad kui osakonna üldine läbikäik, on ka osakonna

Juubilarosakondade juhatajad.

M. Lepik,
Tallinnas.

N. Grünthal,
Petseris.

R. Lemets,
Rakveres.

de tegevusest on toodud meie seltsi ajakirja 25 a. juubelinumbris, piirdume siinkohal juubilaridest vaid iseloomustavamate andmete toomisega.

meeste teod ning saavutised; rekord-kindlustussummad, preemiad ning raskema kaaluga välistöömehed on siit pärit. Ainult kahjude alal nii üldiselt kui ka

Juhan Kaart 70 aastane.

Läinud aasta detsembris pühit-
ses seltsi kauaaegne juhatuse lii-
ge prov. Juhan Kaart oma 70 a.
sünnipäeva. Juubilar on töötanud
seltsi juhatuse liikmena üle 20
aasta ning koos seltsiga läbi ela-
nud nii halbu kui ka häid ae-
gasid.

Lähetame juubilarile, kes vahe-
peal asunud elama Tarvastusse,
parimad õnnitlused.

üksiksummadest on juubilar pida-
nud esikoha loovutama provint-
sile. Kuid olgem parem ebausku-
likud ning vaikumem sellest: lei-
dub ju osakonna portfellis miljo-
nikrooniseid riske, — mine tea,
mis ühel ilusal päeval või ööl
võib juhtuda...

Rakvere osakond
rajas oma tegevuse juba algusest
peale kindlale korrale. See ei jää-
nud avaldumata tegevuse tule-
mustes ning juubilar omab esi-
koha oma alaliselt püsinud ma-
dala kahjuprotsendiga. Osakond
armastab puhast „rehknuuti“
ning võlgukindlustust ei salli.
Peale otsese kindlustustegevuse
oskavad osakonna tegelased ka
maju ehitada, nagu seda näha
osakonnale ehitatud moodsast ki-
vimaajast ja osak. juhataja isikli-
kust elamust.

Petseri osakond
omab täielikku õigust autonoo-
miale, sest sealses erilises olu-

korras keskoht vaevalt suudaks
vahetult orienteeruda. Osakonnal
on õnn evida kõige kindlakäelise-
mat juhatajat, kes ei salli lõde-
vust ega „šlikerdamist“. Juubi-
laril on tulnud pidada karmi võit-
lust „punase kukega“, kes on pi-
danud lõpuks alla vanduma. Kui
omal ajal osakond saavutas rek-
ordi tulikahjude kõrge protsen-
diga, siis praegu võistleb ta juba
esikoha pärast selle madaluses.

Peale kindlustustegevuse on
osakonna erialaks kalendrite val-
mistamine kohalikus keeles.

*

Kolm juubilarit — kolm lüli
seltsi laias peres. Kett ei rebene,
kui peavad vastu üksikud lülid;
selts läheb edasi eduteed, kui te-
ma üksikud organisatsioonilised
ühikud täidavad oma kohust kest-
valt kümneid ja sadu aastaid.

Pigistame soojalt juubilaride
kätt!

Seltsi asjaajaja Juhan Nirk 10 aastat seltsi teenistuses.

10 aastat seltsi teenistuses oleku aega täitus k. a. veebruarikuu 8. päeval seltsi asjaajajal Juhan Nirgil.

Juhan Nirk on sündinud 1. jaanuaril 1900. a. Pärnumaal Polli vallas talupidaja pojana. Alghariduse omandas Peraküla vallakoolis ja Valga linnakoolis ning siirdus hiljem Ruhja kaubanduskooli, mille lõpetas 1916. a. Samal aastal astus Ülevenemaalise Linnade Liidu teenistusse, kus teenis Düüna ääres frondi piirkonnas toitluspunkti juhatajana, raamatupidajana ja kasahoidjana kuni Saksa okupatsiooni ajani. Vabadussõja puhkemisel astus J. N. vabatahtlikuna Viljandi vabatahtlikkude pataljoni, kust hiljem siirdus Tallinna kooliõpilaste pataljoni. Samal ajal asus J. N.

poolelijäänud õppimist jätkama, astudes Tallinna II reaalkooli, kust hiljem üle läks Tartu reaalkooli, mille lõpetas 1921. a. kevadel. Selle järel astus Tartu ülikooli majandusteaduskonda. Ülikoolis õppimise ajal teotses ligi 2 aastat Tallinnas ajaleht „Kaja“ juures toimetustliikmena ja ärijuhina. Lõpetas ülikooli 1925. a. kevadel.

Veebruaris 1925 astus J. N. k.-s. „Eesti“ Tallinna osakonna teenistusse ja määratakse 1925. a. novembris Tallinna osakonna asjaajaja kohustetäitjaks. J. Nirgi tegevusega Tallinna osakonnas on seotud terve rida uuendusi osakonna tegevuses ja asjaajamises. 1927. a. aprillikuus kutsutakse J. N. seltsi valitsuse juurde Tartu ja määratakse järgneval aastal seltsi juhatause poolt seltsi asjaajajaks.

Sellest ajast alates algab J. Nirgil kui kogemustega ja eriharidusega majandusteadlasel töörohke ja edukas tegevus seltsi tegevuse juhtimises. Esijoones asub J. N. seltsi välisorganisatsiooni korraldamisele, pöörates samal ajal erilist tähelepanu seltsi asjaajamise moderniseerimisele ja seltsi elukindlustusala väljaarendamisele. On viibinud kindlustusalalistel õppereisidel välismaal, Šveitsis, Itaalias, Saksamaal ja Rootsis. J. Nirgi eduka tegevuse parimaks tõenduseks on olnud seltsi tegevuse järjekindel kasvamine, mistõttu selts praegu kuulub meie kodumaa suuremate kindlustusseltside rühma.

K.-s. „Eesti“ laialdane pere, alates seltsi osakondade tegelastega ja lõpetades lähemate kaastöölistega, tunneb J. Nirki kui kohusetruud, õiglast ja tasakaalukat juhti ning parimat töökaaslast. Soovime juubilarile palju jõudu ja edu tema edaspidises tegevuses seltsi teenistuses.

E. B.

Minu rajoon.

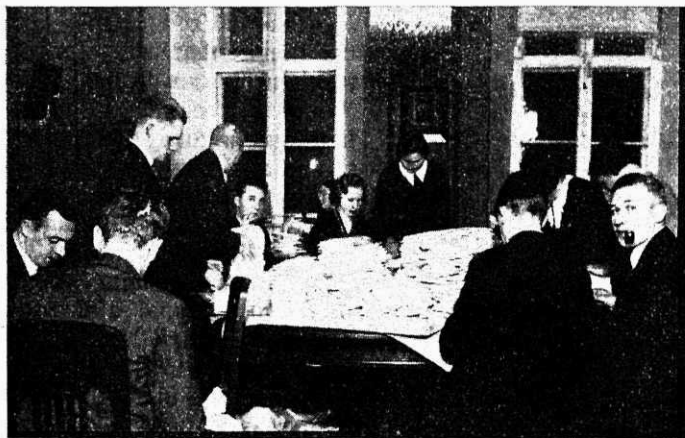
Põlynedes maalt, oman ka maamehele omast visadust, mida karastanud sügistuuled pahural Peipsil, kui juba poisikesepõlves kaasa tuli minna kalapüügile.

Ümbruskonna vene külad oma kurkide ja sibulatega, kalapüügi

tustöö järel võitsin oma vastaste usalduse ja see tiivustas mind veel innukamale tööle. Mind määrati rajooni organisaatoriks.

Nüüd selgus, et minu pingutused polnud asjatud.

Hoolikalt valitud esindajad

Peakontori ametnikkond seltsi 1935. a. kalendrit ekspedeerimas.

ja müüritööga ei hiilga just jõukuse poolest.

Siin algasin oma kindlustustööd, alguses abiesindajana ja hiljemini iseseisvalt otsisin mõtteosalisi kohapealsetest tegelastest ning võtsin elavalt osa seltskondlikust tööst.

Kaua jälgis mind ebaõnn ning tuju ähvardas kaduda. Kuid mina ei tahtnud anda alla.

Asusin ründama oma vastaseid, et just neid võita elukindlustusele, pannes seejuures proovile oma võimed.

Väsimatu, kuid sõbraliku selgi-

omandasid peagi põhjaliku ettevalmistuse, ja kuna ma olin ise sügavalt veendunud elukindlustuse suures tähtsuses, siis suutsin veenda ka teisi.

Eranditult kõikidel rajooni silmapaistvatel kaastöölistel on sõlmitud elukindlustused ja seetõttu päev päeva kõrval väsimatult töötades ja esindajaid regulaarselt korj nõudlas külastades areneb ka hanketöö silmapaistva eduga.

Et organisaatori peamiseks ülesandeks, nagu ütleb nimigi, on teostada organiseerimistööd, siis

panin erilisel rõhku esindajate leidmisele ja väljaõppele koostöö kaudu.

See töö nõuab suuremaid pingutusi kui otsene hankimine ning siin peab olema laialdaste teadmiste omama veel palju kannatust ja tüdimatust.

Organiseerimistööle rakendasin kogu oma energia, pärides tutvuskonnas andmeid kindlustusevõtjalt, vallavalitsuse liikmetelt, politseikonstaablilt ja teistelt võimalikkude kaastöölisele üle.

Nii sattusin mõnelegi lootustäratavale kindlustusmehele, ja praegu töötab rajoon laitmatult, võimaldades mul isegi lühemat aega emal viibida.

Et otsehankimise asemel on peatähelepanu suunatud organiseerimistööle, siis olen esindajaid tööle pannud ka teistes rajoonides ja need hiljemini üle andnud.

Organiseerimistöö kõrval ei lasknud ma silmast endisi kindlustusevõtjaid, püüdes ise teostada inkassot, — hoides nii alal head vahekorda kõikide kindlustusevõtjatega, kes mind peale moraalise toe varustasid veel uute kandidaatidega.

Tasakaalus, otsekoheus ja

sõbralikkus — kindlustusmehe vajalikemaid voorusi — kindlustasid ka minule organiseerimistöös meeldiva edu, seda enam aga hanketööl esindajaga, kus meie kandidaadile mitte niivõrd survet ei avaldanud, kuivõrd teda kaaluva selgitustöö ja elavate ning tabavate näidetega elukindlustuse tähtsuse mõistmisele juhtisime.

Jäädes truuks oma põhimõtetele, võin vaid mainida, et konjunktuur kindlustustööks on kõigigi soodus ning innuga ja armastusega töö juurde asudes teie poolt enam kulutatud töövaev tasutaks teile mitmekordset.

1) Kõikjal, kus liikuda, olla, teotseda, kõnelda ikka ja väsimatult kindlustuse tähtsusest.

2) Hoida alal ja hankida suhteid seltskonnaga, olla aus, sõbralik ja teenistusvalmis kõikide vastu ja lahke ka seal, kus sellest pole näha otseseid tulemusi.

3) Tunda põhjalikult oma ala, ohverdada võimalikult rohkem aega oma tööle, täiendada end seejuures kindlustusteadmistes ja üldhariduslikult.

Osk. Prees.

Tartumaa kirderajooni organisator.

Väljstegelaste
kursus Tartus,
2. ja 3. veebr.

Need, kes tulid võitjaks.

Läinud aasta lõpul korraldatud hanketöö võistlustel tulid k./s. „Eesti“ meistriteks järgmised välistegelased (saavutatud punktide järjekorras):

O. Prees,
C kl. meister.

O. Laur,
A kl. meister.

P. Rängel (jun.),
B kl. meister.

Osakondade meistriteks said: B klassis: Reinhold — Pärnust, H. Siimson — Tallinnast; C klassis: K. Kõgel — Valgast, Miglai — Pärnust, Pertmann — Viljandist, Saarmak — Tallinnast ja Treilmann — Rakverest.

Peale selle omandasid auhinna: A klassis Ernesaks, Tallinnast — II auh., B klassis: Laurimann Tallinnast — II auh. ja Kauber Viljandist — III auh.; C klassis E. Kuus Rõngust — III auhind.

Võistlus andis üldiselt häid tulemusi ning osavõtt sellest kujunes rohkearvuliseks.

Täname kõiki osavõtjaid ning loodame, et osavõtt käesoleva aasta võistlustest kujuneb veelgi rohkearvulisemaks.

Vana töömehe nõuanded ebaõnnestunuile.

Selle pealkirja all jutustab soome kindlustusleht „Keskinäisyys“ ühe kehvadest töötulemustest pettunud noore kindlustuseltsi esindaja käiku vana kogunud esindaja juurde. Elus palju näinud ja oma ala põhjalikult tundma õppinud vana ametivend

mõistab väga hästi noore töökaaslase meeolelu ja pettumus-põhjust. Töö nõuab tundmist ja selle töö tundmaõppimiseks on peale oma kogemuste väga hinnatavad vana inimese nõuanded. Seda tõde teades annab vana karastatud mees noorele eluvõõrale

järgmisi õpetusi. Kuna need nõuanded on kehtivad mujal samuti kui meil, toome allpool need lühendatult:

Too karastatud kindlustusmees seletab:

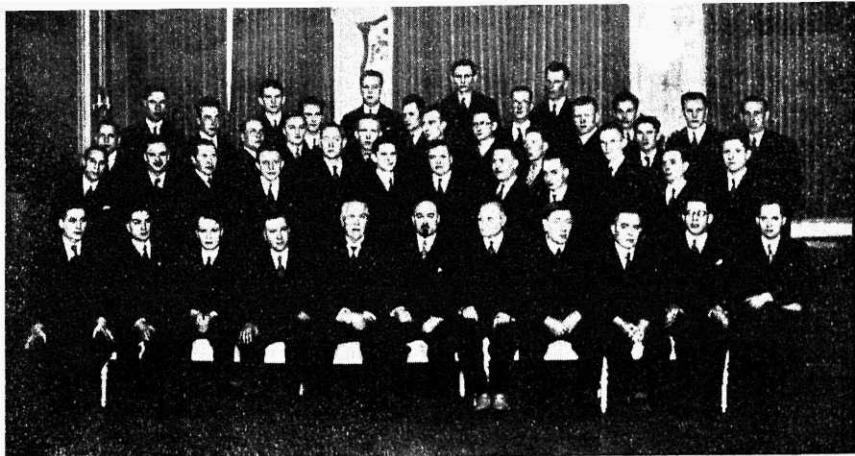
„Kui soovid hanketöös edu, siis sul endal peab täiesti selge olema elukindlustustöö suur väärtus, elukindlustuse suur majanduslik kasu ja kaitse. Kes ise pole veendunud elukindlustuse väärtuses, see ei suuda veenda teisi. Sa pead lisaks sellele tundma hästi oma ala ametilist külge. Sul tuleb süveneda oma ühingu tegevusalasse, selle tegevusviisidesse, kindlustusliikidesse ja -tingimustesse. Ainult täielik ametioskus võib päästa sind ebaõnnestumistest ja sinu oskuse kaudu mõistab kindlustatav tehtava lepingu laadi ja sisu. Väärkäsitlused põhjustavad hiljemini sageli kindlustuse raugemise ja tekitavad sulle endale raske vastase tööpõllul.“

„Ära oota, et kindlustatav tuleks sinu juurde, vaid saa aru, et reklaam, kirjandus jm. võivad teha ainult ettevalmistava töö, — otsustav on sinu isiklik mõjustus. Seepärast pead püüdma kokku saada võimalikult paljude inimestega ja kõnelema neile elukindlustusest. Kuid seda tehes ära ole ära ega eelarvamustega. Võta energiliselt käsile oma töö, sest jõurikas iseloom, mis tüürib lakamatult püstitatud väärkaesmärgi poole, on kõige kindlam edu tagatis. Kõneldes inimesega, pead suutma selgitada talle elukindlustuse väärtuse ja tarvilikkuse. Ära rahuldu sellega, et ta

mõistab elukindlustuse kasulikkust, vaid tõenda talle ühtlasi, et just tema ise vajab kindlustust. Sul tuleb lähtuda alati sellest, et elu uimastavas kiiruses inimese saab harva mõelda oma töö katkestumisele surma või tööjõu kaotuse kaudu. Selle tõsiasi pead temale selgitama sina, kui see antud olukorras vajalikuks osutub.“

„Oma töös pead osutama kannatlikkust ja säilitama julguse, kuigi su esimene, teine või kolmas käik ei peaks andma tulemusi. Sest iga käik suurendab siiski sinu kogemusi. Ära haavu, kui sinule mõni vastab ebasõbralikult. Seda juhtub samuti muudelgi ametialadel ja seal see ei tähenda midagi. Inimene ägestub kergesti ja võib halvast tujus olla hoopis muil põhjusil. Võta inimesi nii, nagu nad on, ja võida neid taktilisusega. See vajab aga arukust ja kannatlikkust.“

„Kindlustatava vastuväiteist ära heitu, ära muutu ka nõutuks, vaid näita rahulikult ja asjalikult, kui alusetud need on. Kui ta laidab elukindlustusaadet, siis tuleb see tavaliselt tema teadmatusest. Too talle näitena tulekindlustus, mida ta tunnustanud ja ka tarvitab. Rõhuta ühtlasi, kui see vajalik, seda asjaolu, et tema majavõib põleda, aga tema ise peab kord surema. Kui ta väidab puuduvat endal raha, siis selgita talle, et see asjaolu ise on juba tõenduseks, kuivõrd hädasti tema perekond või ta ise vajab kindlustust. Ja kui ta lõpuks väidab, et sa pooldad elukindlustust oma kasude pärast, siis vasta

Välisesteglaste kursus Tallinnas 16. ja 17. veebr. s. a.

talle, et sinu rakendus on sama kasulik ja tähtis kui iga teinegi töö.“

„Nõnda jätkates ja taktiliselt selgitades, kuivõrd alusetud on tema väited, saavutad varsti tema poolehoidu. Kui ta sel korral kindlustust siiski ei võta, lepi kokku, et tuled sama asja pärast hiljemini. Ning määratud ajal mine uuesti, selgita vajaduse korral veel küsimust — ja võta kindlustus.“

„Lõpuks ära unusta kõrgei hoidmast oma ameti au nii sõnades kui ka tegudes. Sest ainult

sel teel kasvatad usku endasse ja saavutad edu. Sa pead mõistma, et ükski muu amet ei ole väärikam kui tõsidust ja oma kohust tundva elukindlustusmehe oma. Tema töö kaudu jagatakse aasta-aastalt suured summad abivajavaile ja hädakannatavaile, ja need summad on suuremad kui ei kuski heategevais asutisis. Seda osutavad kindlustusarvustikud, kuid see, mida arvud kunagi ei saa näidata, on tuhandete leskede ja vaeslaste tänu saadud kindlustussumma abi eest suurima abituse hetkel.“

Kuidas hindavad kindlustatu omaksed elukindlustust?

Üks näide tegelikust elust.

Etukindlustuse iseloomustavaks ja samal ajal kühtlasi paradoksaalseks omaduseks on, et tema mõju ja kasulikkus pääseb täiel määral maksvuselé alles siis, kui

kindlustus lõpeb kindlustussumma väljamaksmisega, olgu see siis kindlustatu surma puhul või kokkulepitud tähtaja üleelamisel. Seega alles kindlustussumma väl-

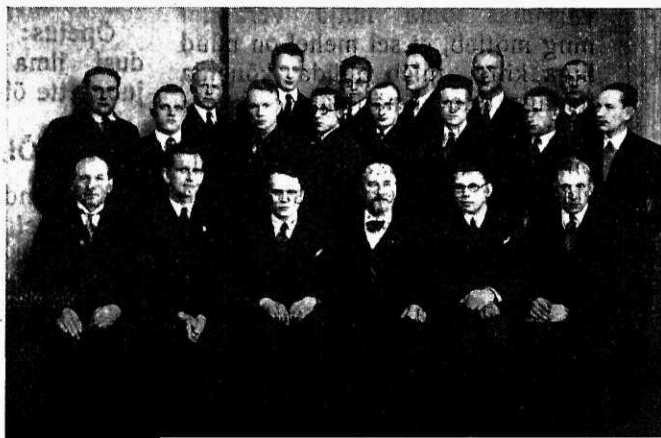
jamaksmise järel selgub mõjuvaimalt elukindlustuse suur ja õilis ülesanne: kindlustatu surma puhul pakkuda tuge omastele või kindlustuse üleelamise puhul anda temale endale vanaduspäevade kapitali. Kahjuks teame meie siiski võrdlemisi vähestel juhtudel, kuidas leiab tegelikku kasutamist väljamakstud kindlustussumma. Olgu seepärast järgnevad read tegelikust elust üheks iseloomustavamaks näiteks selle kohta, kuidas kindlustatu omakseed ise hindavad elukindlustust ja kuivõrd hädavajalikuks võib osutuda elukindlustus.

Umbes 5 aastat tagasi esitasin elukindlustuslepingu sõlmimise ettepaneku ühele minu ülikooliaegsele sõbrale. Sõber nõustuski ja sõlmis kindlustuse kr. 1000.— suuruse kindlustussummaga 25-aastase tähtaja peale. Minu sõber oli tol ajal parima tervise juures ja mulle meenub, et ta kindlustuse sõlmimisel tähendas veel naljatades, et eks mul ole siis 25 aasta pärast väike kapital tagavaraks ja ega ma seda kapitali muidu ikka ei koguks. Ent saatus tahtis teisiti. Juba mõni aasta tagasi haigestus minu sõber. Ta paranes küll vahepeal, ent see

paranemine oli kahjuks ajutine. Endisele haigusele seltsis ränk peaaajupõletik. Neil päevil lahkus minu sõber elavate seast ja mõni päev hiljem maksis selts tema lehele välja kindlustussumma....

Tahaksin siin eriti märkida seda südamest tulevat tänutunnet, millega mind kohtles minu kadunud sõbra lesk, kuigi olin ainult algatajaks selle kindlustuse sõlmimisel. Siin, selles tänuavalduses, ilmnes selgelt see tuntud tõsiasi, et elukindlustuse tõelikuks väärtust mõistetakse täiel määral ja täie tõsidusega alles siis, kui kindlustussumma tuleb tegelikult väljamaksmisele. „Meie võtsime seda kindlustust alguses naljana,“ ütles kadunu lesk, „kuid nüüd alles ma mõistan, milline väärtus peitub elukindlustuses, ja on kahju, et kindlustussumma ei olnud kõrgem. Minu mees kavatses hiljemini kindlustussummat tõsta, kuid tema terviseline seisukord ei võimaldanud siis enam kindlustuse sõlmimist. Väljamakstava kindlustussumma hoian täielikult puutumatuna, kuni minu ainukese poja täisealiseks saamiseni ja kasutan selle siis pojale õpperahaks, kuna seni võimaldab äraelamist väike pen-

Välisesteglaste kursus
Pärnus 9. ja 10. jaan.
s. a.

sion, mille saan mehe surma puhul.“ Peab ütleva, et vaevalt paremini saab ükski elukindlustus täita oma otstarvet, nagu see sünnib käesoleval juhul.

See on ainult üks iseloomustavam näide tegelikust elust. Säärased näiteid võiks tuua veelgi. Tarvitseks ainult ühendusse astuda nende leskedega, kelle mehe surma puhul on välja maksetud kindlustussumma. Seda võrastavam on aga see, et nii mõnigi kord kuuleme välistegelaste suust, et elukindlustuse sõlmimine luhtus just seepärast, et kindlustatava naine oli kategooriliselt elukindlustuse vastu. Naise vastuseis elukindlustuse sõlmimisele on seda arusaamatum seepärast, et sõlmib ju enamik perekonnaisasid elukindlustuse just naise ja laste huvides. Seepärast on raske

mõista põhjusi, miks naine võiks olla elukindlustuse vastu. Võib-olla on see kartus nende väikeste väljaminekute pärast, mis on seotud elukindlustuspreemiatega. Kuid see oleks liiga suur lühinägelikkus, sest elukindlustuse hoiule paigutatud rahad tulevad kord ikka tagasi kindlustussummana ja tulevad just siis, kui selle järele on suurim vajadus. Võib-olla on see kartus, mehe elukindlustuse sõlmimise läbi kuidagi mõelda tema surmale. Kuid ka see oleks ekslik, sest miski pole teadmatum kui meie eluaastate arv.

Naisele, kes on elukindlustuse vastu, tuleks soovitada kõnelda leskedega. Ja kuidas suhtub lesk-naine elukindlustusse, selle kohta olgu parimaks tõenduseks eelnevad read tegelikust elust.

E. B.

Palju on teha, ainult häid tegijaid on vaja.

(Õpetusenõppeid soome kindlustusajakirjast „Keskinäisyys“.)

Lühike jutt.

Esindaja leiab kindlustatava värvimas oma maja verandat ning mõtleb, et sel mehel on nüüd liiga kiire, tuleb püüda kõnelda temaga tuleval nädalal.

Nädal hiljem esindaja leiab oma kindlustuskandidaadi jälle verandalt — seekord istumas ja suitsetamas. „Nüüd ma alles asun asja juurde,“ otsustab esindaja. Nii teebki.

Kindlustatav: „Ei sellest tule

midagi välja, võtsin nimelt kindlustuse just nädal tagasi kelleltki teie võistlejalt.“

Õpetus: Ära pea kõiki järel-dusi ilma pikema kaalutluseta juba ette õigeks.

Õige nõuanne.

Kui kindlustatav ütleb, et ta tahab veel nõu pidada oma naisega, siis soovitage tal parem kõnelda mõne säärase mehe lesegaga, kes ei kindlustanud oma elu, vaid

jättis naise hooleks. rasket tööd rühmates muretseda võlgadega koormatud kodu eest.

Ole esimene!

„Ei tulnud sellele mõttele,“ ütles esindaja oma halva enesetunde rahulduseks, kui võistleva ühingu esindaja kindlustas elu mehel, kellele tema oleks sama hästi võinud anda elukindlustuse. Mõtlemine on igatahes tegevus, mida esindaja ei tohi kunagi

Seepeale tähendas esindaja:

„Võin anda teile kindlustuspoliisi, mis ei anna teie abikaasale mitte midagi sel juhul, kui teie juhtute surema kahe järgneva kuu jooksul. Mis te arvate sest asjast?“

„Mis ma sellega peaksin tegema?“

„Aga säärase kindlustuse te just saategi, kui te ei võta kindlustust kohe nüüd.“

(Commonwealth Bulletin.)

Ärge unustage,

et elukindlustus on rahasäästmisviis, mis kaitseb teid nii liiga varase surma kui ka liiga pika elu korral.

kehvasti teha. Kui kõnesolev esindaja oleks mõtelnud hoolikalt ja vastavalt teotsenud, ei siis halb enesetunne oleks teda pärast väevanud. Nii on igal pool lugu, et mees, kes esimesena tuleb mingile mõttele, see ka võidab. Jäljendajaid tuleb küll kiiresti järele, kuid esimesena jõudnu säilitab oma kuulsust veel kaua. Hanketöös see, kes jõuab esimesena, saavutab tavalisesti ka võidu. See pärast: ole esimene!

Selgitas asja.

Kindlustatav soovis asja edasi lükata paariks kuuks.

Appi!

Kui näete meest, kes saadab oma naise ja lapse sõidule peru ja lõhkuva hobusega, või kui näete teda asetavat oma naise ja lapse laevale, mis pole sõidukõlbuline, vaid hukkub kindlasti; kui märkate kehva ujuja sattuvat vägevasse veevoolu, mis peatselt teda hukutab — kas seisate ja vaatlete te seda kõike rahulikult pealt, ilma hoiatavat sõna lausumata ja ilma appi tõttamata?

Te kohtate iga päev mehi, kelle naine ja lapsed vajavad väga kaitset neid vahest juba peatselt ähvardavate ohtude vastu. Te

olete kindlustusselts „Eesti“ esindaja ja teie teate, kuidas võite aidata neid inimesi!

Kas seisate ükskõikselt kõrval või pöördate nende meeste poole,

et neid hoiatada ja neid õieti teotsema juhtida?

Kas olete kõhklev ja hoolimatu või energiline, innustunud ja tagajärjekalt toimiv „elupäästja“? („Equitable“i järgi.)

Mitmesugust.

Seltsi tegevus 1934. aastal

on arenenud kõigiti edu tähe all. Ehkki puuduvad veel lõplikud kokkuvõtted, on tänini juba selgunud, et preemiatesaak on eelmise aastaga võrreldes tunduvalt tõusnud. Kahjud püsivad aga mõõdukuse piirides ning seetõttu kujunevad tegevuse üldtulemused arvatavasti kõigiti rahuldavateks. Eriti elavat tegevust osutas elukindlustuse ala ning seal on uusproduktioon võrreldes eelmise aastaga tõusnud neljakordseks. Möödunud aastal omandas selts

lisaks senistele juurde 2 uut maja Pärnus ja Viljandis. Mõlemad omandatud majad on kivist, kolmekordsed ning asuvad südalinnas. Koos endistega on seltsil seega kapitalide mahutamiseks omandatud 5 kinnisvara.

Suurim kokkuhoid.

Elukindlustusesindaja: Aga te peaksite võtma vähemalt niigi suure kindlustuse, et sellest jätkuks teie matmiskulude katteks.

Šotlane: Tõsi küll... aga kui juhtun hukkuma merre?

Elukindlustusmehe teenäitajad

edu teel on:

Usk töösse ja töö õnnestumisse
Virkus ja korrapärane töötamine
Iseloom, mida ei kohuta takistused
Ühingu ja temalt pakutavate hüvede tundmine
Usaldust loovad õiglased tööviisid

A. Laane 50 aastane.

22. veebr. s. a. pühitses seltsi peakontori raamatupidaja A. Laane 50 aasta sünnipäeva. Juubililar on end pikemaajalise teenistuse kestel seltsis tutvustanud tõsise töömehe ja asendamatu töijõuna, millise suuna jätkamist soovime ka kehtvalt tulevikus.

Õnnitleme!

T. Tisler 10 aastat seltsi teenistuses.

T. Tisler Mõisakülast on 1. jaanuaril 1935. a. olnud 10 aastat k.-s. „Eesti“ kaastööliseks.

T. Tisler on sündinud 10. juulil 1867. a. Pärnumaal, Pati Ristikülas lasterikkas perekonnas — 8-da lapsena talusulase peres. Hariduse saanud Pati Kalita külakoolis, kus kooliõpetajaks oli sel ajal A. Peet — pärastine „Sakala“ toimetaja.

Pärast kooli lõpetamist õppis hra Tisler rätsepaks, millist ame-

Elukindlustus on

Pereisa kohustus

Naise õigus

Lapse nõue

(Huebner.)

tit pidas õige mitmel kohal, üle 10 aasta ka Venemaal.

Ettevõtliku ja hoolsa töömehe-na kaldus hr. Tisler varsti ärialale — oli kaupmeheks Kilingi-Nõmmel, pärast Abja Paluojaal ja viimati Mõisakülas, kuhu endale ka maja ehitas. Maailmasõja alguses suure tulikahju puhul Mõisakülas hävines ka tema maja. Maja oli küll tule vastu kindlustatud, kuid kindl.-summa, 8700 rublat, sai Tisler kätte alles 2 aasta pärast. Et aga raha väärtus vahepeal oli langenud, siis jätkunud, Tisleri endi sõnade järgi, saadud kahjutasust vaid parajasti ühe kapi ostmiseks.

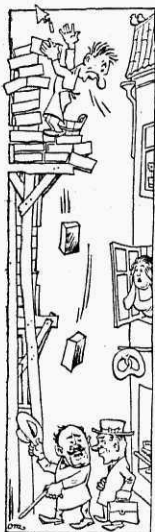
Edasi teotsedes ärialal suutis hr. Tisler peagi endisele kohale

üles ehitada uue maja, kus ta ka praegu kaupleb.

Oma töö kõrval on hr. Tisler alaliselt osa võtnud seltskonnatööst; ta oli Abja Tuletõrje Seltsi peameheks, Mõisaküla Ühispanga ja rev.-kom. liige, kauaaegne Mõisaküla alevivolikogu liige ja nõunik, Mõisaküla koguduse nõukogu liige, Majaom. Seltsi juhatuse liige jne. Hr. Tisler on teotsenud ka ajakirjanikuna.

Olles 10 aastat k./s. „Eesti“ kaastegelaseks, on hr. Tisler selle aja jooksul toonud seltsile palju uusi kindlustusi ja uuendanud vanu.

Soovime hr. Tislerile jõudu ja edu teotsemiseks.

Tegelik elu ütleb:

***Mis läna jääb tegemata,
on homme juba hilja.***

Ettevaatamatu elukindlustusekandidaat: „Ah jätke mind rahule, oma elukindlustuse võin teha mõne aja pärast.“

Ilmub 6 korda aastas ja saadetakse tasuta kõigile seltsi tegelastele.

Toimetus: Tartus, Suurturg 8.

Väljaandja: Kindlustusselts „Eesti“.

Vastutav toimetaja: J. Nirk.